κιμασία μου, οἱ στεναγμοὶ τῆς γυναίκας εἶχαν πάψει. Ἔνοιωθα τὸ θάνατο μέσ' στὴν ψυχή μου κάνοντας τὴ σκέψη ὅτι τὸ τρομερὸ αὐτὸ δρᾶμα εἶχε δύο θύματα ἀντὶ ἑνός.

Κάποιος κοντά μου, ξαπλώθηκε σὲ μιὰ καρέκλα βγάζοντας ἕνα στεναγμὸ κούρασης. Δὲν εἶμουν λοιπὸν μόνος. Κάποιος ἀπὸ τοὺς δολοφόνους μὲ φύλαγε, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀποτελείωναν τὴ δουλειά τους.

— Πόση ὥρα ἀκόμα, φώναξα ἔξαφνα, θὰ μὲ κρατήσετε μέσα σ' αὐτὴ τὴ φρίκη ;

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ καθόταν κοντάμου κουνήθηκε στὴν καρέκλα του, μὰ δὲν μοῦ ἔδωσε καμμιὰ ἀπάντησι.

— Δὲν μπορῶ νὰ φεύγω ξαναεῖπα ἐγώ. Δὲν εἶδα τίποτε. Βγάλτε με στὸ δρόμο, σ' ὁποιοδήποτε μέρος. Θὰ τρελλαθῶ ἂν μείνω ἀκόμα ἐδῶ !

Ἡ ἴδια σιωπὴ ὑποδέχτηκε κι' αὐτά μου τὰ λόγια. Δ'ν εἶπα τίποτε ἄλλο.

Σὲ λίγο, ἐκεῖνος ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν κάμαρη, ξαναγύρισε πάλι, κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω του. Τότε τὰ ψιθυρίσματα ξανάρχισαν. Ἄκουσα ποὺ ἄνοιγαν μιὰ μποτίλια καὶ ἐχώρισα τὸν ἦχο ποτηριῶν. Ἔσβυναν τὴ δίψα τους, ὕστερ' ἀπὸ τόση νυχτερινὴ δουλειά.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο, μοῦ ἦρθε στὴ μύτη μου μιὰ ξεχωριστὴ μυρωδιά, ἡ μυρωδ. ἑνὸς φαρμάκου. Ἔνοιωσα ἕνα χέρι ν' ἀκουμπάῃ στὸν ὦμο μου κι' ἕνα ποτῆρι γεμᾶτο βάλθηκε στὰ χέρια μου.

— Πιέτε ! μοῦ εἶπε ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος μοῦ εἶχε μιλήσει καὶ πρίν.

— Δὲ θέλω, φώναξα ἐγώ. Αὐτὸ μπορεῖ νἄνε καὶ δηλητήριο.

Ἕνας σαρκασμὸς γρήγορος καὶ σκληρὸς μοῦ ἀπάντησε κ' ἔνοιωσα ἀμέσως τὸ στόμιο ἑνὸς πιστολιοῦ νὰ ἀκουμπάῃ στὸ μέτωπό μου.

— Δὲν εἶνε δηλητήριο, ἐξακολούθησε ἡ φωνή. Εἶν' ἕνα ναρκωτικὸ ποὺ δὲ θὰ σᾶς κάνει κακό. Ἐκτὸς ἂν προτιμᾶτε αὐτὸ—καὶ πίεσε ἀπάνω στὸ μέτωπό μου τὸ πιστόλι.—Διαλέχτε ! Ἤπια τὸ περιεχόμενο τοῦ ποτηριοῦ καὶ μὲ χαρά μου ἔνοιωσα τὸ στόμιο τοῦ πιστολιοῦ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ μέτωπό μου.

— Τώρα, εἶπε ἐκεῖνος ποὺ εἶχε τὸ λόγο παίρνοντας ἀπὸ τὰ χέρια μου τὸ ἀδειανὸ ποτῆρι, ἂν εἶστε φρόνιμος ἄνθρωπος, ὅταν θὰ ξυπνήσετε αὔριο, θὰ πῆτε : «Εἶμουν μεθυσμένος ἢ εἶδα ὄνειρο ;» Μᾶς ἀκούσατε χωρὶς νὰ μᾶς δῆτε, ἐνῶ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἐμεῖς σᾶς ξέρουμε.

Εἶπε αὐτὰ κι' ἀπομακρύνθηκε. Σὲ λίγο, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ ἔκανα γιὰ ν' ἀντισταθῶ, ἄρχισα νὰ πέφτω σὲ μιὰ βαθειὰ νάρκη. Οἱ σκέψεις μου μπερδευόντουσαν καὶ τὸ λογικό μου θόλωνε. Ἡ τελευταία ἀνάμνησις ποὺ διατήρησα πρὶν βυθιστῶ τελείως στὸν ὕπνο εἶταν ἑνὸς δυνατοῦ χεριοῦ ποὺ μ' ἔπιασε γιὸ νὰ μὴν πέσω ἀπὸ τὴν καρέκλα μου. Τὸ ναρκωτικὸ εἶχε ἐνεργήσει.

Ἐπὶ πολλὲς ὧρες ἔμεινα ἀναίσθητος ὑπὸ τὴν ἐπίδραση αὐτοῦ τοῦ ναρκωτικοῦ καὶ ὅταν τέλος ἄρχισα νὰ συνέρχομαι, στὴν ἀρχή, ἡ σκέψεις μου ἦταν θολὲς καὶ μπερδεμένες. Ἔκανα μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ καταλάβω ὅτι βρισκόμουν ξαπλωμένος σ' ἕνα κρεββάτι. Ἀπλώνοντας τὰ χέρια γύρω μου κατάλαβα ἀκόμη ὅτι αὐτὸ το κρεββάτι ἦταν τὸ δικό μου. Γι' αὐτὸ δὲ μὲ ξάφνιασε ἀργότερα ἡ σκέψη ποὺ ἔκανα ἐκείνη τὴ στιγμή : «Τί τρομερὸ ἐφιάλτη ποὺ εἶδα ἀπόψε στὸν ὕπνο μου !» Ὕστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν πρώτη προσπάθεια, ξανάπεσα σὲ μιὰ κατάσταση μεταξὺ ὕπνου καὶ ξύπνιου μὲ τη βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶχα ἐγκαταλείψῃ διόλου τὸ κρεββάτι μου. Αὐτὴ ἡ ψεύτικη βεβαιότης μὲ ἀνακούφιζε πολύ.

Ὡστόσο, ἂν καὶ τὸ μυαλό μου ξεκαθάριζε ὁλοένα, σωματικῶς εἶμουν σὲ κακὰ χάλια. Τὸ κεφάλι μου μοῦ φαινόταν ἕτοιμο νὰ σπάσῃ στὰ δυὸ καὶ ἡ γλῶσσα μου ἦταν κατάξερη. Ἀνασηκώθηκα τέλος σφίγγοντας μὲ τὰ δυὸ μου χέρια τὸ φλογισμένο μου κεφάλι.

— Ὦ ! ὁ κύριος ! ἄκουσα δίπλα μου τὴ φωνὴ τῆς γρηᾶς Σούζης, τῆς ὑπηρετρίας μου. Ἐπιτέλους συνέρχεται.

Τότε μιὰ ἄλλη φωνή—μιὰ φωνὴ ἀντρίκεια γλυκειὰ καὶ ἥσυχη—ἀπάντησε :

— Ναί, ὁ κύριός σας θὰ εἶνε σὲ λίγο καλά. .

Καὶ ἡ ἴδια φωνή,ἀπευθυνομένη τώρα πρὸς ἐμένα—ἐξακολούθησε.

— Ἐπιτρέψατέ μου, κύριε Βῶγκαν, νὰ σᾶς ἐξετάσω τὸ σφυγμό. Καὶ ἕνα χέρι μοῦ ἔπιασε ἁπαλὰ τὸ χέρι μου.

— Ποιὸς εἶστε ; ρώτησα.

— Εἶμαι ὁ Δόκτωρ Ντήν, στὸς διαταγάς σας.

— Εἶμαι ἄρρωστος ; τὸν ρώτησα μ' ἀνησυχία. Πόσον καιρό ; πόσες ἡμέρες ;

— Λίγες ὧρες μονάχα, μοῦ ἀπάντησε. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβᾶστε. Ἀναπαυθῆτε, μείνετε ἥσυχος. Διψᾶτε ;

— Ναί, πεθαίνω ἀπὸ τὴ δίψα. Δόστε μου νερό.

Μοῦ ἔφεραν ἀμέρως νερό. Τὸ ἤπια ἀχόρταγα κ'ἔνοιωσα τὸν ἑαυτό μου καλύτερα.

— Τώρα, εἶπε ὁ γιατρὸς στὴ Σούζη, ἑτοιμᾶστε του ἕνα τσάϊ, καὶ ὅταν πεινάσῃ δόστε του ὅτι θέλει. Ἐγὼ θὰ ξαναπεράσω ἀργότερα.

Ὅταν ὁ δόκτωρ Ντὴν ἔφυγε, ἡ γρηᾶ Σούζη ἄρχισε νὰ φτειάχνῃ τὰ μαξιλάρια μου. Ἐγὼ εἶχα συνέλθει ἐντωμεταξὺ ἐντελῶς καὶ τὰ γεγονότα τῆς νυχτὸς ζωγραφιζόντουσαν στὸ μυαλό μου μὲ μιὰ καθαρότητα καὶ μιὰ ἀκρίβεια ἐντελῆ, πρᾶμα ποὺ δὲ συμβαίνει μὲ τὰ ὄνειρα.

— Τί ὥρα εἶνε ; ρώτησα.

— Κοντεύει μεσημέρι, κύριε Τζιλμπέρ, μοῦ ἀπάντησε ἡ Σούζη θλιμμένα. (Ἀκολουθεῖ)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Β.

Μία ἐκφραστικὴ καὶ ζωηροτάτη φυσιογνωμία μὲ μάτια γοητευτικὰ βελουδένια μαῦρα. Πάντοτε γελαστὴ καὶ συμπληρώνεται ἡ ἰδιότυπη εὐμορφιά της μὲ τὶς ἀναλαμπὲς τῶν μαργαριταρένιων δοντιῶν της. Πολὺ μελαχροινή, ἡ σιλουέττα της ἐκφραστική, σβ λτα χαριτωμένη. Τὸ ἀγαπημένο της σπὸρ εἶνε τὸ γκόλφ καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἐλβετίᾳ διαμονήν της ἔχει τύχει ἐπανειλημμένως τῶν κυριωτέρων βραβείων. Δὲν ἀγαπᾶ πολὺ τὸν κόσμο καὶ προτιμᾶ,ὅπως λέγει γελῶντα, νὰ τὸν γνωρίζει κατὰ μικρὸς δόσει, θεωροῦσα αὐτὴν τὴν διασκέδασιν ὡς ἀγγαρείαν.Εἶνε πάντοτε ἁπλουστάτη ντυμένη εἰς εἶδος σπόρ ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλούστερο φόρεμά της φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ σὶκ τῆς Βιοννὲ ἢ τῆς Πρεμιέ.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μία ἐξαιρετικὴ δεξίωσις προχθὲς παρὰ τῇ δεσποινίδι Ἑλένη Λιάμπεη πρὸς ἀποχαιρετισμὸν φιλικῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων προκειμένου νὰ τελέσῃ τὴν ἑπομένην τοὺς γάμους της καὶ ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Παρισίους.

— Ἡ οἰκοδέσποινα ἦτο ὑπέρ ποτε ὡραία καὶ γοητευτικὴ μὲ τουαλέττα ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο καὶ ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους της μὲ ἀκαταγώνιστη χάριν βοηθουμένη ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της.

— Ζωηροτάτη τζὰζ-μπὰντ ἔπαιξε τὰ πλέον ἑλκυστικὰ βάλς καὶ ταγκὸ καὶ τὰ ζωηρότερα φὸξ καὶ τσάρλεστον.

— Ἕνα μπουκέτο ἀπὸ εὔμορφες κοπέλλες, αἱ Δες Λεωνίδα, Μ. Δεμερτζῆ, Σ. Καμπάνη, Ι. Σακορράφου, Σ. Καϊνόρου, Κ. Λίτσα, Ντόλα Λάμπρου, Τ. Παπαδοπούλου, Δούμα, Σ. Μεταξᾶ.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Α. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Ἀφεντούλη, κ. καὶ κ. Λυκουρέζου, κ. καὶ κ. Γ. Νικολαΐδη, κ. καὶ κ. Στ. Πεσματζόγλου, δὶς Μαλαμίδη, δες Ζέγγελη.

— Καὶ οἱ κ. κ. Μαλαμίδης, Κουντουριώτης, Κ. Μάτσας, Λαδόπουλος, Βαφειαδάκης, Πουλόπουλος, Γκούμας, Καλλέργης κ. ἄ.

— Σειρὰ ὁλόκληρη παιδικῶν χορῶν, τῶν ὡραιοτέρων, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἰακ. Δαμαλᾶ ὅπου εἶχαν συγκεντρωθεῖ σμῆνος ἀπὸ ὡραῖα παιδάκια ποὺ ἐχόρευαν ὑπὸ τοὺς ἤχους θαυμασίας τζὰζ-μπάντ.

— Τοὺς λιλιπουτείους κεκλημένους ἐδέχοντο μὲ συμπαθητικότητα οἱ Δες Δαμαλᾶ αἱ ὁποῖαι ἦσαν πολὺ χαριτωμένες μὲ ἐνδυμασίες Κρητικές. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων δὶς Μυταράκη χαριτωμένη ὡς Ζιγκολὲτ, δὶς Λαγουδάκη γοητευτικὴ Ἰσπανίς, δὶς Χατζηκυριάκου ὡς Τσιγγάνα, κ. Γρ. Ν. Μακκᾶς ὡς πρίγκηψ τῶν παραμυθιῶν τῆς Χαλιμᾶς, λίαν ἐπιτυχής, δὶς Νέλλα Δελαπόρτα ὡς τσιγγάνα, δὶς Πουρῆ ὡς χανούμισσα, Ἐπ. Πανᾶς ὡς πιερότος, δὶς Μ. Γιαννικώστα ὡς Ρωσσίς, δὶς Ε. Πολυχρονιάδη ὡς μπαλαρίνα, κ. Ν. Γιαννικόστα ὡς πιερότος, Μπένσης ἐπίσης, Λία Καμπᾶ ὡς μπαλαρίνα, κ. Εὐγενίδης ὡς μαρκήσιος, δὶς Εὐγενίδη ὡς Ὁλλανδέζα.

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέρα γεῦμα καὶ χορευτικὴ ἑσπερὶς εἰς τὸ Ρωσσικὸν Ρεστωρὰν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κανάρη πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄγγλου Ναυάρχου.

— Ἡ ἐπακολουθήσασα τὸ γεῦμα χορευτικὴ ἑσπερὶς ἦτο ἀπὸ τὶς πλέον πολυπληθεῖς καὶ τὶς ζωηρότερες. Ἡ τελεία μουσικὴ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ εὑρίσκονται ἀδιάκοπα ἐν συναγερμῷ χορευτικῷ ἀμέτρητα ζεύγη.

— Ἀπὸ ἔποψιν κόσμου, ὁ στερεότυπος κοσμικὸς κύκλος ὁ ὁποῖος ἐποικίλλετο χάρις στὴν παρουσία τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν καὶ Ἀμερικανίδων κυριῶν.

— Ὅσο γιὰ τουαλέττες ἂν ἐξαιρέσετε ὀλίγιστες ποὺ ἦσαν ἀπὸ μουσσελίνα καὶ ζωρζὲτ σὲ χρώματα φιγουράτα καὶ σὲ γραμμὴ ἁπλῆ, ὅλα τ' ἄλλα ἦσαν περλὲ-παγιεττέ, ἢ μὲ στρὰς γαρνιρισμένα.

— Θ' ἀναφέρωμεν ὅτι ἐνθυμούμεθα ἀπὸ τὸ χορευτικὸν τεραίν· δὶς Γεωργαντᾶ μὲ μπλὲ ντεγκραντὲ θαυμάσιο φόρεμα γαρνιρισμένο μὲ φρὰνζ ὁμοιόχρωμες, δὶς Ε. Λιάμπεη γκρὶ-ἀρζάν, δὶς Α. Καπιτσίκη τουσλέττα ρὸζ δαντέλλα περλαρισμένη, δὶς Μαλαμίδη ρὸζ-πὰλ περλέ, κ. Λ. Ψύλλα λευκὴ γαρνιρισμένη μὲ παγιέττες, κ. Λ. Τσουκαλᾶ μὲ τουαλέττα ἰδιότυπη παγιεττὲ ἀσιέ, κ. Ν. Μακκᾶ τουαλέττα παγιεττὲ μαύρη, δὶς Φαρμάκη λευκὴ πέρλα καὶ μεγάλο τριαντάφυλλο ρόζ, δὶς Ὠρηλείδη μὲ φόρεμα γκρὶ περλέ, δὶς Λεωνίδα μὲ δαντέλλα ὀράνζ, δὶς Ζούζουλα τουαλέττα κόκκινη καὶ χρυσῆ, δες Ζέγγελη ἡ μία μπὲζ-χρυσὸ ἡ δὲ ἄλλη ρόζ, κ. Γεωργολοπούλου μὲ ζωρζὲτ ὀράνζ, δὶς Ζανυ Σακορράφου μὲ πράσινη-ζὰντ δαντέλλα, κ. Λυκουρέζου μὲ ἀσυνείθιστο φόρεμα βισσινὶ κεντημένο μὲ πέρλες χρυσές, κ. Χοϊδᾶ πολὺ συμπαθητικὴ φυσιογνωμία μὲ μαῦρα, Γ. Ἀργυροπούλου μὲ ζωρζὲτ κόκκινη κ. Α. Μορέλλη καλαίσθητον τουαλέττα ὀράνζ γαρνιρισμένη μὲ στράς, κ. Μπόταση ζωρζὲτ πράσινο παγωνιοῦ, δὶς Ἀξελοῦ τουαλέττα ἁπλῆ χαριτωμένη ρουμπινιά, δὶς Δοανίδη μπλὲ-πάλ, δὶς Μ. Δεμερζτῆ κατάλευκη ζωρζέτ, κ. Β. Λοπρέστη ὡραιότατο φόρεμα ἀπὸ ζωρζὲτ μωβσικλαμὲν κεντημένη πέρλες ὁμοιόχρωμες, κ. Μ. Σακορράφου σὶκ τουαλέττα μαύρη καὶ χρυσῆ, δὶς Μ. Γρυπάρη ζωρζὲτ περλὲ μπέζ.

Ἡ Μονταὶν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιεχομένων της εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς : «Οἱ κατάσκοποι», «Περιστέρια φωτογράφοι», «Τὸ Φεῖδι» Γερμανικὸ διήγημα, «Πορτραῖτα ὡραίων γυναικῶν», «Σφυρίγματα καὶ Χειροκροτήματα στὸ θέατρο», «Ὁ πεθαμένος Ἔρωτας» διήγημα τοῦ Μπρίγκερ, «Ὁ κόκκινος Μάγος» Ἀγγλικὸ διήγημα, «Ὁ γάμος μὲ τὰ φαναράκια» Ἰταλικὸ διήγημα, κ.λ π. κ λ.π.